

[Udenrigsministeren.]

systemet med det formål at tilvejebringe supplerende bistandsmidler, der på lempelige vilkår kan stilles til rådighed for udviklingen af landbruget i udviklingslande, der er medlemmer af fonden.

Fondens medlemslande inddeles i tre medlemskategorier: a) udviklede lande, b) de olieproducerende og -eksporterende udviklingslande og c) andre udviklingslande, og disse tre kategorier er sikret ligelig indflydelse i fondens ledende organer. Inden for hver medlemskategori aftaler landene selv fordelingen af de stemmer, som er tildelt kategorien som helhed.

Bidragsmålsætningen for fondens begyndelseskapital blev fastsat til 1 mia \$ i konvertibel valuta, der forventedes tilvejebragt tilnærmelsesvis ligeligt fra kategorien af udviklede lande og kategorien af OPEC-lande. Bidragstilsagnene til fonden fra disse to kategorier udgør i dag henholdsvis 567 mill. \$ og 435,5 mill. \$, og dette må anses for et af de hidtil væsentligste skridt henimod en inddragelse af OPEC-landene i FN-systemets udviklingssamarbejde.

Fra regeringens side har man under sædvanligt bevillingsmæssigt forbehold givet tilsagn om et dansk bidrag til fonden på 7,5 mill. \$ svarende til ca. 45 mill. kr., som forventes betalt over en treårig periode. Det danske bidrag vil blive afholdt inden for rammerne af de årlige bevillinger til udviklingssamarbejde.

Når regeringen til trods for de mange opgaver, der ligger på folketingets bord, har fundet det ønskeligt at fremlægge forslaget for folketinget i indeværende samling, skyldes det, at Danmark deltager i valggruppe sammen med de øvrige nordiske lande, og at en forsinkelse af den danske ratifikation vil kunne betyde, at man fra dansk side ikke kan deltage i fondens første repræsentantskabsmøde. Det kan igen betyde en reduktion af den nordiske valggruppes mulighed for at opnå repræsentation i fondens bestyrelse.

Vedrørende overenskomstens nærmere indhold tillader jeg mig at henvise til det foreliggende forslag og bemærkningerne hertil.

Jeg tillader mig desuden at fremsætte *for-slag til folketingsbeslutning om Danmarks til-trædelse af konvention om begrænsning af stats-løshed af 30. august 1961.*

1. Konventionen om begrænsning af statsløshed, som jeg hermed på ny forelægger folketinget til godkendelse med henblik på dansk

tiltrædelse, blev vedtaget den 30. august 1961 på en af De Forenede Nationer indkaldt konference i New York, som var en genoptagelse af en tidligere i 1959 i Genève afholdt konference.

2. Konventionen er et led i De Forenede Nationers bestræbelser på at forbedre flygtninges og statsløses stilling. Dens formål er, som dens navn angiver, at begrænse tilfælde af statsløshed og i særlig grad at gøre det muligt for børn, som ellers ville blive statsløse, at erhverve statsborgerskab. De vigtigste bestemmelser med henblik herpå er konventionens artikel 1, § 1, som giver regler for, under hvilke betingelser en stat, der har tilsluttet sig konventionen, skal give statsborgerret til personer, der er født på dens territorium, og som ellers ville blive statsløse; endvidere artikel 1, § 4, og artikel 4, som bestemmer, under hvilke betingelser en deltagerstat skal meddele statsborgerret til personer, der ikke er født på dens territorium, men hvis fader eller moder på tidspunktet for personens fødsel var statsborger i førstnævnte stat, såfremt personen ellers ville blive statsløs.

3. Konventionen er trådt i kraft den 13. december 1975 efter at være blevet ratificeret eller tiltrådt af 6 stater, herunder Norge og Sverige.

4. De for en dansk tiltrædelse af konventionen nødvendige lovændringer er blevet gennemført ved lov nr. 399 af 11. december 1968 om ændring af lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret.

5. Efter konventionens artikel 8, § 3, skal de stater, der ønsker at bevare adgangen til at fratage en person statsborgerretten af én eller flere af de grunde, der er nævnt i artikel 8, § 3, og som skal indgå i statens lovgivning på det pågældende tidspunkt, ved undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen *udtrykkeligt* afgive erklæring om, at de ønsker at bevare denne adgang.

Da den danske indfødsretslov ikke indeholder bestemmelser om frakendelse af statsborgerret, og da regeringen heller ikke nærer noget ønske om at opretholde en adgang til eventuelt senere at gennemføre en hjemmel for sådan frakendelse, er det regeringens indstilling, at der fra dansk side ikke skal afgives erklæring efter artikel 8, § 3, i forbindelse med en dansk tiltrædelse af konventionen. Som det fremgår af punkt 5 i bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning, har heller ikke Norge og Sverige i forbindelse med disse lan-